

LGBTIQ+

PROČ UČIT O LGBTIQ+?

- Vzdělávání o LGBTIQ+ pomáhá bořit stereotypy, snižovat předsudky a vytvářet bezpečnější a přívětivější prostředí pro všechny.
- Znalost a porozumění podporují respekt, empatii a rovnost.
- Jen informovaná společnost může skutečně chránit lidská práva a důstojnost každého jednotlivce – bez ohledu na jeho identitu nebo orientaci.
- Na každé škole statisticky budou studující LGBTIQ+, otevřít toto téma (samozřejmě bez ukazování na konkrétní osoby) jim může dodat sebevědomí, posílit integritu a podpořit vztahy ve třídě.

OBSAH

O zkratce LGBTIQ+ a pozici queer lidí v historii a různých zemích.....	3
Lidskoprávní situace v různých zemích.....	4
O utváření lidské sexuality a coming-outu.....	9
O právu na sňatek a adopci.....	10
Registrovaná partnerství dnes.....	10
O transgender osobách.....	12
Jak probíhá tranzice.....	13
Jak jsou transgender lidem porušována lidská práva.....	13
Metodické pomůcky pro učitele*ky.....	14
Organizace.....	15

O zkratce **LGBTIQ+** a pozici queer lidí v **historii** a různých zemích...

Co se skrývá pod **zkratkou LGBTIQ+**? A co znamená to **plus**?

Zkratka LGBTIQ+ zahrnuje termíny lesby, gayové, bisexuálové, transgender (lidé, kteří se neztotožňují s pohlavím, se kterým se narodili), intersex lidé (lidé s pohlavními znaky, které neodpovídají typickým binárním kategoriím žen a mužů), queer (zastřešující termín). Pod -pluskem- mohou být třeba asexuálové, kteří nevyhledávají sex jako zdroj potěšení a jejich vztahy se obejdou bez něj, nebo nebinární lidé, kteří se neztotožňují s typickými genderovými kategoriemi.

Jak to vlastně bylo v minulosti? **Existovali i dřív gayové a lesby?**

Jasně, že jo! LGBTIQ+ lidé žili v každé etapě dějin, jejich přijetí společností se však měnilo v průběhu času i v rámci různých kultur. V Babylonské říši hrozila za homosexualitu kastrace, ve starověkém Egyptě byla již více tolerovaná a v antickém Řecku a Římu podporovaná jako znak společenské prestiže a mužnosti. V období raného středověku byla homosexualita v Evropě nezákonná, s příchodem 20. století se klasifikovala jako deviace a psychopatická porucha.

Během 2. světové války hrozila za homosexualitu deportace do koncentračního tábora, kde byli gayové a lesby označováni růžovým trojúhelníkem. Ve druhé polovině 20. století začala vznikat emancipační hnutí a v současnosti jsou ve většině západních států gayové a lesby zcela svobodní a rovnoprávní s ostatními. I když... Právo uzavřít manželství a právo na adopci dítěte ani zdaleka nemají gayové a lesby ve všech zemích Evropy a západního světa. Ani v Česku nejsou zcela rovnoprávní, přestože k narovnání většiny práv už došlo.

Jaká byla **situace** gayů a leseb u **nás**?

V Československu byly projevy homosexuality legální od roku 1962. Dnes existuje v České republice množství hnutí a organizací pro LGBTIQ+ osoby a jejich podporovatelstvo. Každoročně probíhají také velké duhové pochody za práva LGBTIQ+, například Prague Pride. Gayové a lesby mohou uzavírat registrované partnerství, ale nemají právo uzavřít manželství, ani společně adoptovat děti.

Co **jiné země**? Jaká práva mají **LGBTIQ+ lidé ve světě**?

Navzdory významným změnám v zákonech a normách týkajících se manželství osob stejného pohlaví a práv LGBTIQ+ lidí na celém světě je veřejné mínění ve společnosti nadále výrazně rozděleno podle zemí, regionů a hospodářského rozvoje. Průzkum z roku 2019 ukazuje, že ačkoli většina z 34 zkoumaných zemí tvrdí, že homosexualita by měla být společností akceptována, globální rozdíly přetrvávají. Zatímco 94 % dotázaných ve Švédsku tvrdí, že homosexualita by měla být akceptována, v Nigérii to tvrdí jen 7 % lidí. Ve 34 zemích, ve kterých byl proveden průzkum, se 52 % respondencí shodlo na tom, že homosexualita by měla být akceptována, přičemž 38 % uvedlo, že by se od ní mělo odrazovat.

Bohužel i v dnešní době jsou v některých státech projevy homosexuality trestné. Existuje 69 zemí, které mají zákony, které kriminalizují homosexualitu, téměř polovina z nich je v Africe. V některých zemích však došlo k dekriminaci svazků osob stejného pohlaví. Například v únoru 2022 angolský prezident Joao Lourenco podepsal revidovaný trestní zákoník, který umožňuje vztahy mezi osobami stejného pohlaví a zakazuje diskriminaci na základě sexuální orientace.

ZDROJE:

Slovníček pojmů spojených s LGBTIQ+: www.amnesty.cz/lgbti/slovnicek-pojmu

LGBTIQ+ a diskriminace ve světě: www.amnesty.cz/lgbti/diskriminace-ve-svete

Lidskoprávní situace v různých zemích

BĚLORUSKO

LUKAŠENKO: BÝT DIKTÁTOR JE LEPŠÍ NEŽ BÝT GAY

LGBTIQ+ lidé v Bělorusku čelí ze strany heterosexuální většiny silnému nátlaku a jsou neustále omezováni a dehonestováni. I zdejší režim vůči gayům a lesbám postupuje velmi tvrdě, často dochází k šikaně i ze strany policejních orgánů. Podrobné a ponižující výsledky ohledně jejich soukromého života, tvrdé razie v gay klubech, nebo dokonce použití násilí, jsou na denním pořádku. Dokonce sám běloruský prezident Alexander Lukašenko prohlásil, že je lepší být diktátorem než gayem. Jakékoliv pokusy o uspořádání Pride v Minsku vždy skončily tvrdým policejním zásahem.

PERZEKUCE LGBTIQ+ JAKO DŮVOD K UPRCHLICTVÍ?

Represe vyvolaly mezi běloruskými gayi a lesbami paniku. Podle agentury AP mnoho z nich ruší své účty na sociálních sítích a maže fotografie i odkazy, které by je mohly spojit s homosexuální komunitou.

ZATČENÍ LGBTIQ+ AKTIVISTKY

Běloruská LGBTIQ+ aktivistka Victoria Biran strávila dva týdny ve vazbě a byla propuštěna 11. října. Byla zatčena 26. září na cestě na Pochod žen v Minsku a 28. září odsouzena k 15 dnům správního zadržení. Podle jejích přátel, když byla Victoria Biran zatčena a předvedena na policejní stanici, úředník jí dal seznam jmen a požádal ji, aby poukázala na LGBTIQ+ aktivisty. Později však policie tvrdila, že nevěděla o LGBTIQ+ aktivismu Victorie Biranové a ani si nevšimla její velké duhové vlajky.

BRAZÍLIE

HOMOFOBNI NÁSILÍ SE V BRAZÍLII ROZŠÍŘUJE

Alexandre Ivo, 14letý chlapec, byl v červnu 2010 v Rio de Janeiru mučen a zabit, protože byl gay. Patricia Gomesová a Sandra de Moraesová, dvě profesorky žijící v Paraná, byly v prosinci 2009 zabity ve vlastním domě, protože byly lesby. Ačkoli São Paulo hostilo v roce 2010 největší homosexuální přehlídku na světě s více než 3,3 milionu lidí, trpí Brazílie jedním z nejvyšších počtů zločinů z nenávisti vůči LGBTIQ+ komunitě v Latinské Americe.

Nejenže jsou brazilští LGBTIQ+ považováni za občany druhé třídy, ale kvůli své orientaci i umírají. Gayové a lesby v Brazílii trpí netolerancí a jsou zabíjeni kvůli nečinnosti společnosti a zákonodárců. Brazílie se řadí mezi nejnebezpečnější země světa. Jen v roce 2019 tam násilnou smrtí zemřelo 41 635 lidí.

Národní asociace transgender lidí (ANTRA) zveřejnila v lednu 2022 údaje, podle nichž bylo v roce 2021 zabito nejméně 140 transgender osob a Brazílie byla již 13. rok po sobě zemí s nejvyšším počtem zabitých transgender lidí na světě.

Transgender kandidáti/ky byli během volebního procesu vystaveni zastrašování a výhrůžkám. Přesto byly poprvé v historii země zvoleny dvě transgender ženy federálními poslankyněmi.

LITVA

V lednu 2020 Evropský soud pro lidská práva rozhodl ve prospěch dvou gayů, kteří čelili online komentářům podněcujícím nenávist a násilí vůči LGBTIQ+ lidem. Úřady odmítly vyšetřovat komentáře a uvedly, že chování stěžovatelů bylo „výstřední“ a záměrně provokativní pro „tradiční rodinné hodnoty“ v Litvě. Ovšem Evropský soud pro lidská práva uznal, že stěžovatelé byli vystaveni diskriminaci na základě sexuální orientace a bylo jim odepřeno dostupné řízení o ochraně před budoucím porušováním lidských práv a o dosažení spravedlnosti za minulé porušování. Po rozhodnutí Nejvyššího soudu začaly správní soudy uznávat status párů stejného pohlaví, aby mohly implementovat nálezy Ústavního soudu, protože parlament neschválil zákon o civilních svazcích. V prosinci 2022 parlament ukončil práci na tomto zákonu.

Osoby stejného pohlaví nemohou uzavřít manželství ani adoptovat děti. Současný čínský trestní zákoník (1997) však neobsahuje výslovný zákaz konsenzuálních sexuálních činů mezi osobami stejného pohlaví. Výslovné zákazy „jijian“ (sodomie) byly v Číně zrušeny kolem roku 1912 (konec dynastie Čching).

SHANGHAI PRIDE ZRUŠEN PO 11 LETECH KVŮLI ZHORŠENÍ POSTAVENÍ LGBTIQ+ KOMUNITY

Dne 13. srpna 2020 oznámil Shanghai Pride, největší a nejdéle trvající čínský LGBTIQ+ festival, zrušení všech budoucích aktivit uprostřed zmenšujícího se prostoru pro LGBTIQ+ komunitu. Aktivisté/ky čelili obtěžování kvůli tomu, že vystupovali proti diskriminaci a homofobii. Došlo k blokování online platform a odstranění obsahu a hashtagů související s LGBTIQ+. Přes různé výzvy a zvyšující se tlak členové a členky LGBTIQ+ komunit v boji za svá práva pokračovali.

MEDIÁLNÍ CENZURA LGBTIQ+, PROTOŽE „PROPAGUJÍ NEZDRAVÉ POSTOJE K LÁSCCE A MANŽELSTVÍ.“

Čína vydala Obecná pravidla pro produkci obsahu televizních seriálů (2015) zakazující obsah, který „vyjadřuje nebo zobrazuje abnormální sexuální vztahy nebo sexuální chování, jako je homosexualita“, od roku 2017 je zakázán audiovizuální obsah programu týkajícího se homosexuality. Čína například cenzurovala soutěžící Eurovize z Irska, protože jejich představení zahrnovalo homosexuální odkazy, a dokonce rozmazala místo na obrazovce, kteřé ukazovalo duhovou vlajku. V květnu 2018 proto Evropská vysílací unie zakázala čínskému kanálu Mango TV soutěž vysílat.

V červenci 2022 vydala univerzita Tsinghua v Pekingu oficiální varovné dopisy dvěma studentům za „šíření nepovolených propagačních materiálů“ poté, co byli sledováni bezpečnostními kamerami, jak v areálu univerzity zanechávají duhové vlajky. Úřady cenzurovaly diskuse o incidentu na internetu.

ZA HOMOSEXUALITU HROZÍ I DOŽIVOTNÍ TREST

Gambijské úřady opakovaně tvrdě vystupují proti právům LGBTIQ+ komunity. Prezident země Jammeh se nechal slyšet, že homosexualita je „satanistickým chováním“. V roce 2008 prohlásil, že zavede přísnější právo proti gayům a vyzval, ať do 24 hodin opustí zemi s tím, že vláda „odřeže hlavu“ každému homosexuálovi v zemi. V roce 2014 pak tentýž muž nazval gaye havěti, s níž se jeho vláda vypořádá stejně, jako když bojuje s moskyty.

Dne 9. října 2014 začal v Gambii platit kontroverzní dodatek trestního zákoníku, zavádějící přečin „homosexuality s přitěžujícími okolnostmi“, jenž může být trestán dokonce doživotním trestem. O měsíc dříve představitel vládní strany Aliance pro patriotickou reorientaci v rozhovoru pro noviny prohlásil, že homosexuálové by měli být vyhubeni, protože jsou nepřáteli lidskosti.

ZATČENÍ JEN NA ZÁKLADĚ PODEZŘENÍ

Podle nové legislativy mohou být snadno obviněni nejen gayové a lesby, ale také lidé, u kterých existuje „podezření“ na homosexualitu, či lidé HIV pozitivní. Amnesty International sledovala případ, kdy bylo Národní zpravodajskou agenturou (NIA) zatčeno pět mužů a tři ženy právě na základě podezření z homosexuality. Ve vazbě je mučili, vyhrožovali znásilněním a také tím, že když svou homosexualitu nepřiznají, bude jim do vagíny či konečníku vpraven nástroj pro „zjištění“ jejich sexuální orientace.

Národní parlament opět neschválil návrh zákona o odstranění diskriminace na základě sexuální orientace, pohlavní identity a projevu a pohlavních znaků. V červnu 2022 okresní soud v Ósace zamítl žalobu tří párů stejného pohlaví - dvou mužů a jedné ženy - které tvrdily, že japonský zákaz manželství osob stejného pohlaví je protiústavní.

V červnu 2022 tokijská metropolitní vláda přijala zákon, který uznává partnerství osob stejného pohlaví a rozšiřuje některá práva. Od listopadu začala vydávat potvrzení o partnerství, což však neznamena, že svazky osob stejného pohlaví byly uznány za legální manželství. Tokijský okresní soud potvrdil zákaz stejnopohlavních manželství japonskou vládou, ale uznal, že neexistence jakékoli legální cesty pro stejnopohlavní páry k založení rodiny je porušením jejich lidských práv.

STOVKY OSOB ZATČENY A VEŘEJNĚ BIČOVÁNY ZA HOMOSEXUALITU

V letech 2011 až 2012 bylo zatčeno až 316 gayů a leseb v 18 jemenských provinciích na základě obvinění z homosexuality, přičemž v roce 2011 to bylo 95 případů a v roce 2012 63 případů. Každý z těchto hlášených případů zahrnoval zatčení dvou osob. V říjnu 2020 noviny informovaly, že muž byl potrestán 100 ranami na veřejném náměstí poté, co ho specializovaný trestní soud prvního stupně v Saná prohlásil za vinného z praktikování sodomie s jiným mužem, který byl sám odsouzen k trestu smrti za jiné zločiny.

ZADRŽENÍ NA ZÁKLADĚ NEPŘÍZPŮSOBIVÉHO „ŽENSKÉHO NEBO MUŽSKÉHO VZHLEDU“

Bezpečnostní síly Jižní přechodné rady (STC), Húsíové a mezinárodně uznávaná vláda se nadále zaměřovali na lidi s neodpovídající sexuální orientací, genderovou identitou nebo výrazem nebo sexuálními charakteristikami svévolným zatýkáním, mučením, včetně znásilnění a jiné formy sexuálního násilí, vyhrožování a obtěžování. STC a Huthisové zatkli nejméně pět lidí a zadrželi je na základě jejich nepřízpůsobivého „ženského“ nebo „mužského“ vzhledu a/nebo chování na veřejnosti nebo na sociálních sítích, nebo na základě jejich aktivismu za práva LGBTIQ+.

Bezpečnostní síly v civilu zatkly na ulici osobu třetího pohlaví, odvezly ji do oficiálního zařízení a vyslyšely ji kvůli obvinění ze sodomie a jako agenta pro nepřátele Bezpečnostního pásu. Síly Bezpečnostního pásu pak osobu převezly do jiného oficiálního zařízení, kde ji člen bezpečnostních sil zbil a znásilnil. Další muž byl zatčen na ulici bezpečnostními silami Huthi za to, že byl „sexuálním deviantem“. Bezpečnostní síly Huthi ho zadržely několik hodin ve vojenském vozidle a propustily ho pouze pod podmínkou, že bude souhlasit s tím, že bude pomáhat při jejich sledování dalších LGBTIQ+ lidí. Nařídili mu, aby nalákal muže na sex a informoval o nich hutijské úřady. Poté, co ho propustili, to následně odmítl. V reakci na to ho a jeho známé zkontaktovaly bezpečnostní složky Huthi a vyhrožovaly mu.

Gay a lesbické vztahy jsou v madagaskarské společnosti tabu a vláda nedokáže ochránit tuto komunitu před stigmatizací a diskriminací.

ZADRŽENÍ ZA KONSENZUÁLNÍ VZTAH S 19LETOU OSOBOU STEJNÉHO POHLAVÍ

Dne 10. března 2020 byla 33letá žena uvězněna ve věznici Antanimora na základě obvinění z „korupce nezletilých“ za konsenzuální vztah s 19letou osobou stejného pohlaví. Její soud byl odložen nejméně čtyřikrát, v prosinci byla nakonec kvůli pochybnostem osvobozena. Podle článku 331 madagaskarského trestního zákoníku hrozí trest odnětí svobody na dva až pět let a vysoká pokuta pro „každého, kdo se dopustil neslušného nebo nepřírozeného činu s osobou stejného pohlaví mladší 21 let“. Přitom věk dostačující k souhlasu pro heterosexuální sex je 14 let.

V NĚMECKU STÁLE EXISTUJE KONVERZNÍ TERAPIE

Německo v roce 2020 přijalo zákon zakazující tzv. konverzní terapie, jejichž cílem je změnit nebo potlačit sexuální orientaci či genderovou identitu člověka. Zákon zakazuje provádění, nabízení i propagaci těchto praktik u osob mladších 18 let a zároveň umožňuje trestně stíhat rodiče nebo jiné zákonné zástupce, pokud by dítě k takové „terapii“ nutili nebo ji prosazovali proti jeho vůli.

Organizace na ochranu práv LGBTIQ+ ale zákon kritizují za to, že nezakazuje konverzní terapie úplně — u dospělých jsou povoleny, pokud s nimi člověk „svobodně souhlasí“. Zákon také ponechává určité mezery, které mohou umožnit, aby náboženské či neformální skupiny některé praktiky prováděly mimo oficiální kontrolu.

Německo dlouhodobě prosazuje rovné postavení LGBTIQ+ lidí — umožňuje manželství párů stejného pohlaví, společné adopce a poskytuje právní ochranu před diskriminací. Přesto podle odborníků a organizací stále existují oblasti, kde je třeba právní ochranu dále posilovat.

PRÁVA LGBTIQ+ LIDÍ NA SLOVENSKU

Na Slovensku dosud neexistuje právní uznání stejnopohlavních párů – neplatí zde manželství ani registrované partnerství. Kvůli tomu nejsou partneři/ky stejného pohlaví považováni za „blízkou osobu“, což v praxi znamená právní nejistotu v situacích, jako je přístup k informacím o zdravotním stavu partnera či rozhodování v nemocnici. Stejnopohlavní páry také nemají přístup k asistované reprodukci ani společné adopci.

PRIDE POCHODY A SPOLEČENSKÉ NAPĚTÍ

Veřejné postoje k LGBTIQ+ lidem jsou na Slovensku dlouhodobě polarizované. Pride pochody bývají doprovázeny zvýšenými bezpečnostními opatřeními a někdy i protesty konzervativních skupin. Významnou roli v těchto debatách hraje i vliv katolické církve, která se v minulosti výrazně vymezovala proti právům LGBTIQ+ osob.

PRÁVNÍ ZMĚNA POHLAVÍ

Slovensko bylo dříve kritizováno za praxi, která při právní změně pohlaví vyžadovala sterilizaci. Tato povinnost však byla v roce 2023 zrušena a transgender lidé mohou požádat o změnu pohlaví bez nutnosti chirurgického zákroku. Pro srovnání, v Česku k tomu došlo až v roce 2025 po rozhodnutí Ústavního soudu. Současná situace na Slovensku je ale nestabilní – v posledních letech se objevují legislativní snahy opět omezit či zpřísnit pravidla pro transgender osoby.

TERORISTICKÝ ÚTOK NA TEPLÁŘEŇ

Dne 12. října 2022 byl v Bratislavě spáchán teroristický útok před podnikem Tepláreň, při kterém byli zabiti dva lidé a jeden člověk byl zraněn. Pachatel, motivovaný nenávistí vůči LGBTIQ+ komunitě, zveřejnil před útokem nenávistný manifest a později byl nalezen mrtvý. Tragédie otevřela na Slovensku rozsáhlou debatu o bezpečnosti LGBTIQ+ lidí a o potřebě jejich právní ochrany.

PUTINOVY HOMOFOBNÍ ZÁKONY

V červnu 2013 došlo v oblasti LGBTIQ+ práv k obrovskému zlomu. Prezident Vladimir Putin podepsal tzv. antipropagační zákon, který zakazuje propagaci netradičních sexuálních vztahů. Porušení zákona se trestá vysokými pokutami od čtyř tisícovek až po milion rublů, uvězněním, vyhoštěním či pozastavením činnosti organizace. Účelem zákona má být ochrana dětí a mládeže před jakýmkoliv obsahem, který „propaguje homosexualitu jako společenskou normu na úkor tradičně uznávaných rodinných hodnot“. Na základě zákona úřady rozhodly například o úplném zákazu pořádání moskevského Pride festivalu, a to na sto let.

DĚTI 404 – PŘÍPAD ELENY KLIMOVÉ

Ruská vláda v podstatě navozuje atmosféru, že LGBTIQ+ mládež v Rusku neexistuje. I proto pojmenovala Elena Klimová, ruská žurnalistka a LGBTIQ+ aktivistka, svůj projekt Děti 404. Číslem 404 signalizuje prohlížeč neexistující webovou stránku – Error 404 Page not found. Projekt funguje jako podpůrná skupina na Facebooku a jeho ruské verzi Vkontakte. Mladí gayové a lesby tu mají možnost podělit se se svými příběhy a problémy. Elena Klimová byla za svoje aktivity odsouzena, dostala pokutu 50 000 rublů.

REPREZE LGBTIQ+ KOMUNITY V RUSKU DOSAHUJE NOVÝCH VRCHOLŮ

V posledních letech se situace LGBTIQ+ populace v Rusku rapidně zhoršila a nyní je skutečně alarmující. Nejvyšší soud Ruska přijal rozhodnutí, které uznává „mezinárodní veřejné hnutí LGBTIQ+“ za extremistické a považuje jakoukoli veřejnou činnost související s LGBTIQ+ za nezákonnou. To má vážné právní důsledky pro všechny, kdo se v Rusku podílejí na aktivitách souvisejících s LGBTIQ+, podle trestního zákoníku hrozí „účastníkům“ až pět let vězení a „organizátorům“ až deset let. Vystavování queer symbolů může vést k tzv. administrativnímu zatčení až na 15 dní, opakovaný přestupek je pak trestným činem. Osoby, které čelí vyšetřování nebo trestnímu stíhání za účast na „extremistických“ aktivitách, mají obvykle také zablokované bankovní účty nebo jim hrozí jiná omezení, týkající se například zaměstnání nebo jiných oblastí, včetně zákazu kandidovat ve volbách na všech úrovních po různě dlouhou dobu.

PORUŠENÍ ÚSTAVY KVŮLI TRESTÁNÍ LGBTIQ+ LIDÍ

V Tunisku jsou intimní vztahy mezi dospělými stejného pohlaví v rozporu se zákonem. V důsledku toho jsou LGBTIQ+ lidé vystaveni riziku zatčení a stíhání na základě jejich skutečné nebo domnělé sexuální orientace nebo genderové identity. Jsou také vystaveni riziku zneužívání ze strany státu, rodiny a širší komunity. Lidé, kteří mají intimní vztahy stejného pohlaví, čelí od roku 2015 podle tuniského trestního zákoníku tříletému vězení. Článek 230 kriminalizuje vztahy stejného pohlaví jak pro muže, tak pro ženy – i když je typicky používán k uvěznění mnohem více mužů než žen.

Podle DAMJ, tuniského sdružení pro spravedlnost a rovnost, zatkla policie v roce 2019 nejméně 78 mužů a v rámci svých vyšetřování provedla anální vyšetření. Taková vyšetření porušují zákaz mučení a jiného špatného zacházení. Nejméně 70 mužů bylo odsouzeno k trestu odnětí svobody na čtyři měsíce až jeden rok.

NETOLERANCE OD RODINY A STÁTU

Kvůli obavám ze stigmatu mnoho lidí raději skrývá svou genderovou identitu a sexuální orientaci i před svými rodinami. Navíc policisté pod hrozbou zatčení mnohdy nutí LGBTIQ+ k úplatkům, a to i přesto, že policie téměř nikdy nemá důkaz o jejich zapojení do homosexuálních vztahů. Kriminalizace vztahů stejného pohlaví a potrestání těch, kteří nerespektují heterosexuální „normy“, podporuje netoleranci vůči LGBTIQ+ v Tunisku a vytváří prostředí, v němž homofobní zločiny zůstávají bez trestu.

POLICIE PODPORUJE NÁSILÍ NA LIDECH Z LGBTIQ+ KOMUNITY

LGBTIQ+ lidé čelí právní i sociální diskriminaci. Jsou zatýkáni a stíháni podle zákonů, které kriminalizují konsensuální sexuální vztahy osob stejného pohlaví. Ochrany se nemohou dočkat ani od policie. Dne 5. srpna 2020 policista v centru města Tunis verbálně zaútočil na Ranii Amdouni, feministickou aktivistku za práva LGBTIQ+ osob a prezidentku sdružení Chouf Minorities. To vedlo ke slovní hádce mezi policistou a Ranií Amdouni, která upoutala pozornost kolemjdoucích, a ti ji a tři její přátelé poté napadli. Policie stála stranou, nezasáhla, aby útok zastavila, a na druhou stranu podněcovala k násilí pomocí homofobních a transfobních urážek. Rania a její přátelé vznesli obvinění a bylo zahájeno vyšetřování. I když byla totožnost zúčastněných policistů známa, nebyli po vyšetřování suspendováni ani zatčeni.

Tunisko nadále trestalo konsensuální sexuální aktivity mezi dospělými podle článku 230 trestního zákoníku, který ukládá tři roky vězení za sexuální styky osob stejného pohlaví. Podle Damj, tuniské skupiny na ochranu práv, která hájí práva LGBTIQ+, soudy soudily lidi podle článku 230 v nejméně 47 samostatných případech.

Dne 21. prosince 2022 odsoudil soud prvního stupně v Grombalii transgender ženu k trestu odnětí svobody na jeden rok a gaye na tři roky. Dne 11. prosince 2022 provedla brigáda justiční policie Gorjeni razii v rezidenci v Hammametu a zatkla osm osob, podezřelých z homosexuálních činů. Podle právníka Safouena Jouiliho pak byli jednotlivci vyslýcháni bez právního zastoupení.

Porušování lidských práv LGBTIQ+ osob zůstává naléhavým problémem, který vyžaduje systematickou a koordinovanou reakci ze strany států, mezinárodního společenství i občanské společnosti. Nejde jen o otázku právní rovnosti, ale o důstojnost, bezpečí a uznání identity každého jednotlivce bez ohledu na jeho sexuální orientaci či genderovou identitu.

ZDROJE:

LGBTIQ+ ve světě: <https://www.amnesty.cz/lgbti/diskriminace-ve-svete!globalsearch>

0 utváření lidské sexuality a coming-outu:

Jak se vlastně člověk stane gayem nebo lesbou?

Stereotypní představy o homosexualitě hovoří o chybách ve výchově nebo rodinném zázemí. Další názorový tábor se pak opírá o genetiku. Utváření lidské sexuality je však tak složitý proces, na který má vliv tolik faktorů, že stále není dokázáno, co přesně způsobuje, zda bude člověk heterosexuální, homosexuální, bisexuální nebo třeba asexuální. Na sexuální orientaci však nemá vliv výchova, rodiče ani prostředí.

Dá se homosexualita nějak "vyléčit"?

Homosexuální či „jinak“ sexuálně orientovaní lidé jsou naprosto normální a přirozenou součástí společnosti. Homosexualita (stejně jako ostatní typy sexuality) nejde odnaučit. Zkusme si položit tuto otázku opačně: Dá se vyléčit heterosexuality? Slyšíte, jak absurdně to zní? I třeba podle Americké psychologické asociace je homosexualita normální varianta lidské sexuální orientace. Opačná tvrzení nejsou vědecky podložena. Všechny pokusy "léčit" homosexualitu byly stejně neúspěšné, jako například snahy přeučovat leváky na praváky.

Sexualita a genderová identita jsou hluboce zakořeněné součásti každého člověka. Nejsou výsledkem výchovy, traumatu ani „špatné společnosti“. Vědecký výzkum a odborné organizace v oblasti psychologie, medicíny i lidských práv se shodují na tom, že homosexualita, bisexualita i transgender identita jsou přirozenými variantami lidské rozmanitosti. Podle Americké psychologické asociace (APA) není možné sexuální orientaci změnit vůlí, terapií ani výchovou. Naopak, jakékoli pokusy o tzv. „konverzní terapie“ jsou neúčinné a mohou vést k vážným psychickým problémům – včetně deprese, úzkosti, sebepoškozování a zvýšeného rizika sebevraždy.

Tato praxe byla odsouzena i Světovou zdravotnickou organizací (WHO), která ji označuje za porušení základních lidských práv. Přesto LGBTIQ+ lidé po celém světě stále čelí diskriminaci, šikaně a nepochopení – někdy i ve vlastní rodině. Coming-out, ač je pro mnoho lidí klíčovým momentem svobody a úlevy, může být zároveň velkým rizikem. Podpora okolí je přitom jedním z nejdůležitějších faktorů pro psychickou pohodu a zdravý vývoj.

Co to je a jak probíhá coming-out?

Klíčovým momentem v životě LGBTIQ+ osob je tzv. coming-out. Jde o dlouhodobý proces sebepřijetí a poznávání své sexuality většinou v období dospívání a puberty, ale může k tomu dojít i kdykoliv dříve či později. Nejprve musí proběhnout vnitřní coming-out, kdy si člověk svou sexualitu uvědomí sám, následuje vnější coming-out, který často provází strach z odmítnutí rodiny a okolí. Ze zkušenosti LGBTIQ+ osob však přináší zároveň velké uvolnění. Reakce okolí mohou být různé, pozitivní, ale i negativní a mohou mít i zcela fatální následky (šikana, odmítnutí rodiny, sebepoškozování a v krajním případě i sebevražda). S coming-outem se musí vyrovnat i rodina a blízké okolí daného člověka.

Sexualita je přirozenou a různorodou součástí lidské identity. Nikdo by neměl být nucen se za ni stydět, skrývat ji nebo se ji snažit změnit. Homosexualita není nemoc, ale jedna z mnoha variant lidské orientace – stejně přirozená jako heterosexuality. Coming-out je důležitým krokem k sebepřijetí, a proto je klíčové, aby mladí lidé cítili podporu a bezpečí – doma, ve škole i ve společnosti. Každý má právo být sám sebou a žít život bez strachu, odmítání či odsouzení.

ZDROJE:

Vše o coming-outu a poradna: www.sbarvouven.cz/cs/p/coming-out-jak-s-barvou-ven

Sexual orientation and gender diversity: <https://www.apa.org/topics/lgbtq>

O právu gayů a leseb na sňatek a adopci...

Podle Všeobecné deklarace lidských práv jsou si všichni lidé na světě rovni co do důstojnosti a práv. Amnesty International bojuje proti diskriminaci projevující se odpíráním základních práv LGBTIQ+ osobám. Jednou z hlavních nerovností zůstává nemožnost uzavřít manželství a právo na adopci pro gaye a lesby.

Podle průzkumu Prague Pride z roku 2018 si 75 % Čechů a Češek myslí, že „když se dva dospělí lidé milují, měli by mít možnost zajištěného partnerského života v manželství bez ohledu na svou sexuální orientaci“. Další tři průzkumy tří na sobě nezávislých agentur potvrzují, že 65-68 % české veřejnosti souhlasí s tím, aby se i gayové a lesby mohli brát.

Registrované partnerství

Návrh zákona o registrovaném partnerství byl do parlamentu předložen celkem čtyřikrát – v letech 1998, 1999, 2001 a 2005. V roce 2005 byl návrh schválen a postoupen k Senátu, který jej schválil a dal k podpisu prezidentu Václavu Klausovi, který jej vetoval. Prezidentské veto bylo poslaneckou sněmovnou přehlasováno těsnou většinou. Zákon o registrovaném partnerství nabyl účinnosti 1. června 2006. Od tohoto data je možné uzavírat registrované partnerství, které však negarantovala stejná práva, jaké mají manželé.

V roce 2018 předložila Sněmovně skupina zákonodárců návrh na změnu občanského zákoníku, která by umožnila sňatky i pro homosexuální páry a zrušila institut registrované partnerství. Návrh sice dostal souhlasné stanovisko vlády, projednávání novely občanského zákoníku však bylo téměř 3 roky odkládáno. Prošla prvním čtením až v 2021, ale nestihla projít druhým čtením a tak nebyla schválena ani zamítnuta. Návrh koncem volebního období zanikl.

Registrovaná partnerství a změny od roku 2025

Od 1. ledna 2025 došlo v České republice k významným změnám v oblasti práv LGBTIQ+ osob. Registrované partnerství zavedené v roce 2006 bylo rozšířeno tak, že nyní poskytuje téměř stejná práva a povinnosti jako manželství, s výjimkou společné adopce dětí. Novela zákona umožňuje registrovaným partnerům sdílené vlastnictví majetku, plné daňové výhody, nárok na vdovský či vdovecký důchod a adopci partnerova dítěte (tzv. přiosvojení).

Podle průzkumů veřejného mínění však většina české populace podporuje legalizaci manželství pro páry stejného pohlaví, což naznačuje možnost budoucích legislativních změn v této oblasti.

Proč nestačí registrované partnerství a je potřeba manželství?

Mnoho lidí si myslí, že registrované partnerství je vlastně manželství pro gaye a lesby, ale mezi manželstvím a registrovaným partnerstvím bylo množství rozdílů. Manželství je základním kamenem rodinného práva. Je to univerzálně uznávaný institut, který zajišťuje řadu práv – například společné příjmení, dědění bez závěti, zastupování partnera a symbolickou i právní rovnost. Registrované partnerství je naproti tomu samostatný institut, který nestojí na stejných právních základech. Narovnáním většiny práv sice došlo k významnému posunu, ale stále chybí možnost společné adopce a také je zde otázka symbolická. Gayové a lesby mohou mít stále pocit méněcennosti, protože mají jiný partnerský status než většinová populace.

ZDROJE: Rozdíly mezi manželstvím a registrací: <https://www.jsmefer.cz/rozdilky>

A nebudou děti vyrůstající v duhových rodinách nějak poznamenané?

Představa tradiční rodiny složené z matky a otce odráží historické a kulturní dějiny Evropy a ČR, i z toho důvodu je výchova dětí homosexuálními páry tolik diskutované téma. Podle závěrů Americké psychologické asociace však neexistuje žádný vědecký předpoklad toho, že by stejnopohlavní páry byly méně schopnými rodiči, nebo že by byl jejich potomek v budoucnu dětstvím poznamenán. Podle britské psycholožky Susan Golombok je jedinou jinakostí dětí s homosexuálními rodiči jejich citlivost vůči diskriminaci a vyšší míra tolerance. Ve veřejném prostoru je už množství příkladů gay a lesbických rodičů, kteří fungují skvěle.

Protiargumentem může být potřeba různých vzorů v rodině. Rozdělení tzv. ženských a mužských rolí v rodině vychází z představy o biologicky daných rozdílech v myšlení a vnímání žen a mužů, přičemž tyto genderové role jsou čistě společenské a kulturní konstrukt. Navíc rodina se skládá i z prarodičů a dalších příbuzných, kteří mohou rodiče zastoupit, podobně jako v neúplných rodinách.

Co říká věda?

Americká psychologická asociace (APA) opakovaně potvrzuje, že neexistuje žádný vědecký důkaz o tom, že by homosexuální rodiče byli méně schopní než heterosexuální, nebo že by jejich děti měly horší psychický, sociální či emoční vývoj. 25letá longitudinální studie sledovala děti vychovávané lesbickými páry od narození až do dospělosti. Závěr? Děti z těchto rodin jsou stejně zdravé, úspěšné a vyrovnané jako jejich vrstevníci z heterosexuálních domácností. Britská psycholožka Susan Golombok ve své knize Modern Families uvádí, že rozhodujícím faktorem pro vývoj dítěte není pohlaví rodičů, ale kvalita vztahů v rodině – tedy láska, stabilita a bezpečí.

Výzkumy ukazují, že děti z duhových rodin často projevují větší toleranci k jinakosti, otevřenost a empatii. Vyrůstají v prostředí, kde je kladen důraz na rovnost a respekt, což se pozitivně odráží i v jejich vztazích k ostatním lidem.

Nebude dítě zmatené a nebude čelit šikaně?

Děti získávají vzory nejen v rodině, ale i mezi učiteli*kami, příbuznými nebo přáteli. Představy o "mužských" a "ženských" rolích jsou sociální konstrukt, ne biologická nutnost. Šikana může mířit na jakoukoliv odlišnost – děti s brýlemi, s jinou barvou pleti, nebo z chudších rodin také mohou čelit posměchu. Řešením není bránit různorodosti, ale budovat školní prostředí založené na respektu. A výzkumy ukazují, že děti z duhových rodin nejsou častěji šikanovány. Děti potřebují především lásku, stabilitu a podporu – nikoliv nutně maminku a tatínka. Vědecký konsenzus je jasný: duhové rodiny jsou stejně schopné, zdravé a funkční jako jakékoliv jiné.

ZDROJE:

O kampani #NEBOJSETAKYMLUVIT: www.amnesty.cz/lgbti/kampan-nebojsetakymyluvit

Dokument Homofobie v žákovských kolektivech:

www.vlada.cz/assets/ppov/r/p/vybory/sexualni-mensiny/dokumenty/homofob_web_NEW.pdf

Výzkum o postojích Čechů a Češek k právu homosexuálů na adopci:

www.proudem.cz/novinky/177-polovina-cechu-by-homosexualem-povolila-adoptovat-dite-jejich-registrovaneho-partnera.html

American Psychological Association: <https://www.apa.org/pi/lgbt/resources/parenting>

Pediatrics Journal: <https://doi.org/10.1542/peds.2009-3153>

O transgender osobách...

Co to znamená transgender?

Gender je společenská role vztahující se k mužům a ženám. Během socializace se učíme tzv. ženské a tzv. mužské role. Tím, jak se oblékáme, s jakými hračkami si hrajeme, jak mluvíme, jak se pohybujeme nebo sedíme... Gender je sociální konstrukt, který přisuzuje ženám a mužům odlišné stereotypní vlastnosti. Jsou ale všichni muži stejní a všechny ženy stejné? Jasně, že ne. Určitě by každý našel/la nějakou vlastnost, která se přisuzuje mužům/ženám a vy se s ní neztotožňujete. Tyto genderové stereotypy tak vytváří mnoho tlaků na lidi, kteří do těchto genderových škatulek nezapadají. Transgender je široký pojem, který souhrnně označuje osoby, jejichž genderová identita se liší od jejich biologického pohlaví. Naopak se ztotožňují s genderovou rolí opačného pohlaví. Někteří lidé se pak ocitají na pomezí genderů a nemají vůbec potřebu ztotožnit se s nějakou rolí.

To jsou ti lidi, co vystupují v **travesti show**, jak se muži převlíkají za **ženský**?

Pozor na to, existuje několik podobných pojmů, rozdíly jsou však zásadní. Transgender jsme vysvětlili výše. Dříve se používal pojem transsexuál, dnes je už považovaný za nevhodný, protože je jednak patologizující, jednak je příliš spojen se sexualitou a také změnou pohlavních orgánů, která nemusí být vůbec nutností u transgender lidí. Transgender nebo trans osoba jsou preferovanější, protože jde hlavně o otázku genderu (a ne sexuality). Dalším zastaralým pojmem je transvestita. Pro osoby, které se oblékají do oblečení spojeného s jiným genderem se používá anglický termín cross-dresser, což je osoba, která se svého pohlaví nechce vzdát a je s ním ztotožněna, avšak se chce na nějakou chvíli vcítit do role opačného pohlaví, takže se tak obléká a chová se tak.

A ještě tu máme ty tzv. travesty show, nebo drag queen, kde muži (většinou, ale mohou to být i ženy) vystupují v zábavných představeních v nápadných kostýmech převlečení za ženy, často za známé osobnosti. Tito vystupující však nemusí být nutně cross-dresser a už vůbec ne transgender, často mají tyto show jen jako práci nebo koníček a přes den byste si jich na ulici ani nevšimli. Pozor tedy na záměnu pojmů, transgender nemá s travesti show nic společného.

Nesnaží se transgender lidé být jenom zajímaví?

Změna pohlaví není jen nějaký náhlý nápad nebo touhat dělat se zajímavým, nebo móda, jak se často lidé mylně domnívají. Rozhodnutím o podstoupení operace a otevřeným přiznáním tito lidé často riskují odmítnutí svého blízkého okolí, ale například i diskriminaci v práci. Je to dlouhodobý proces, který zahrnuje vnitřní i vnější coming-out a po vlastním rozhodnutí pak mnoho lékařských i byrokratických úkonů.

Jde teda hlavně o změnu pohlavních orgánů?

Změny mohou trans lidé podstupovat v různé míře. Přechod k novému životu nese označení tranzice. Tranzice má více podob, může a nemusí zahrnovat např. změnu jména, užívání jiných osobních zájmen, změnu vzhledu a také operaci pohlavních orgánů a hormonální terapii. Trans lidé tranzici podstupují s cílem být více tou vnitřní osobou, kterou se cítí být. Kromě vnitřní tranzice a coming-outu je tu pak ještě složitý a zdlouhavý proces úřední a fyzické tranzice.

Rozhodnutí českého Ústavního soudu o sterilizaci trans osob

Ústavní soud zveřejnil dne 7. května 2024 nález sp. zn. Pl. ÚS 52/23, čímž zrušil zákonnou úpravu, která pro úřední změnu pohlaví trans lidí vyžadovala chirurgický zákrok, zahrnující sterilizaci a přeměnu pohlavních orgánů. Zákonné požadavky chirurgické přeměny pohlavních orgánů a znemožnění reprodukční funkce pro účely změny pohlaví jsou v rozporu se základním právem trans lidí na ochranu tělesné integrity a osobní autonomie ve spojení s jejich lidskou důstojností.

Jak probíhá **úřední a fyzická tranzice?**

V Česku se hormonální terapie obvykle zahajuje po návštěvě sexuologa/sexuoložky. Ten/ta provede vstupní vyšetření, stanoví diagnózu a většinou také koordinuje potřebná odborná vyšetření – například u endokrinologa, psychologa či psychiatra. Na základě těchto výsledků může sexuolog předepsat vhodnou hormonální léčbu a nastavit její dávkování. Účinky hormonální terapie se liší podle toho, zda jde o testosteron nebo estrogen a antiandrogeny.

U trans mužů může testosteron způsobit zhrubnutí hlasu, růst vousů, změny rozložení svalové hmoty a někdy také mírné zmenšení prsní tkáně. Lidé často popisují také zvýšení energie. U trans žen může estrogen vést k růstu prsou, zjemnění rysů v obličeji či změně rozložení tuku. Někteří lidé mohou zaznamenat pokles fyzické výkonnosti nebo úbytek energie.

Po rozhodnutí Ústavního soudu už není pro úřední změnu pohlaví nutné podstoupit operaci ani sterilizaci. Tato povinnost byla zrušena jako protiústavní, protože zasahovala do práva na tělesnou integritu a osobní autonomii. Změna pohlaví a následná změna jména v dokladech je tak nově možná bez nutnosti chirurgického zákroku. Nadále je však potřeba odborné posouzení, typicky od sexuologa či jiného kvalifikovaného specialisty, který potvrdí genderovou identitu člověka.

Jak jsou transgender lidem **porušována lidská práva?**

Transgender lidé jsou obzvláště zranitelní vůči porušování práva na život, často bývají terčem násilí a zločinů z nenávisti. „Trans Murder Monitoring Project“ mezi lety 2008 až 2011 zaznamenal 816 úmrtí transgender osob v 55 zemích, což je však jen špičkou ledovce. Velmi málo zemí má legislativu nastavenou tak, aby chránila transgender osoby před násilím a projevy nenávisti. Pachatelé vražd a dalších trestných činů často zůstávají nepotrestáni.

Dalším velkým problémem transgender osob je samotná diskriminace. S diskriminací se transgender lidé setkávají ve všech oblastech života, zejména však ve zdravotnictví a administrativě. Ve zdravotnictví se také setkávají s předsudky či s nedostatkem odborníků. Navíc se kvůli horšímu psychickému stavu způsobenému psychickou náročností tranzice běžně dostávají do prostředí psychiatrických nemocnic a léčeben. Jejich identita je odborníky stigmatizována a zpochybňována. Lékařská zařízení většinou jejich skutečnou genderovou identitu ignorují a oslovují je podle údajů z oficiálních dokumentů. Problematický je také přístup k hormonální terapii, která vyžaduje zdoluhavý proces, a ne vždy je plně hrazená. Tato situace bývá ještě horší pro lidi bez odpovídajících finančních prostředků nebo uprchlíky.

Lidé, kteří chtějí změnit gender či jméno v oficiálních dokumentech, se i dnes mohou potýkat s řadou obtíží. Pokud si dokumenty nezmění, riskují narušení svého práva na soukromí – pokaždé, když musejí prokazovat totožnost v situacích, kde jejich vzhled či projevená genderová identita neodpovídá údajům v dokladech. Nadále také existuje podmínka odborného posudku u sexuologů/žek, přestože v jiných státech jsou tito odborníci psychologové/žky, což může představovat překážku nebo stres.

Diskriminace často promítá i do dalších oblastí života, zaměstnání, hledání bydlení, přístupu ke zdravotní péči, službám atd.

V řadě jiných zemí ale stále platí přísné požadavky, například povinné lékařské zákroky, kastrace nebo diagnóza duševní poruchy. Někde je také pro právní změnu genderu vyžadováno, aby byl člověk svobodný nebo se musel rozvést, pokud je v manželství. V mnoha státech světa zůstává transgender téma stigmatizované nebo dokonce kriminalizované. V takových zemích se trans lidé mohou setkat i s trestnými postihy, svévolným zatýkáním nebo násilím ze strany státu, což představuje porušení jejich práva na rovné zacházení a spravedlivé uznání před zákonem.

Amnesty Internaional vyzývá státy, aby v souladu s mezinárodními závazky a standardy v oblasti lidských práv přestaly porušovat lidská práva transgender osob.

ZDROJE:

Tranzice: www.transparentprague.cz/translide

Slovníček pojmů:

www.transparentprague.cz/slovnicek

Aktivity do výuky pro učitele/ky

Jaké bylo tvoje rande?

Aktivita vede k reflexi jazyka a jeho binarity. Prostřednictvím hraní rolí si studující vyzkouší používání genderově neutrální mluvy.

<https://ucimolgbt.praguepride.com/method-lists/jake-bylo-tvoje-rande/>

Social Media Bingo

Aktivita se zaměřuje na reflexi výroků v online prostoru, které se často negativně vyjadřují k genderové, sexuální a vztahové rozmanitosti a mohou vycházet z neznalosti věci, předsudků nebo snahy uškodit.

<https://ucimolgbt.praguepride.com/method-lists/social-media-bingo/>

Stonewall

Účelem aktivity je porozumět anglickému textu o Stonewallských nepokojích v roce 1969 a širšímu kontextu 70. let ve vztahu k rozvoji LGBT+ práv a jaké důsledky měly nepokoje pro queer osoby v USA i v dalších zemích.

<https://ucimolgbt.praguepride.com/method-lists/stonewall/>

(Ne)bezpečné prostředí

Účelem aktivity je na základě vlastního prožitku lépe pochopit, jak se mohou queer lidé cítit v různých prostředích. Aktivita je založena na jednoduchém hraní rolí.

<https://ucimolgbt.praguepride.com/method-lists/nebezpecne-prostredi/>

Čtyři otázky

Cílem aktivity je vyzkoušet si na vlastní kůži, co může prožívat člověk, který řeší coming out. Pokud se necítí bezpečně, stahuje se do sebe a v konverzaci s druhými se vyhýbá osobním tématům. V krajních případech tak může skončit až v sociální izolaci. Studující si tedy v této aktivitě mají zkusit, jaké to je bavit se s druhými o sobě a neustále přitom přehodnocovat, co můžu říct a co ne. Aktivita je založená na hraní rolí.

<https://ucimolgbt.praguepride.com/method-lists/ctyri-otazky/>

Queer vztahy a jejich specifika

Aktivita vede k přemýšlení o specifikách vztahů LGBT+ lidí, rozvíjí empatii a vybízí k podporujícímu přístupu k lidem z marginalizovaných skupin. Aktivita má tři části, které odpovídají třem fázím učení podle E-U-R modelu, tedy evokaci, uvědomění a reflexi.

<https://ucimolgbt.praguepride.com/method-lists/queer-vztahy-a-jejich-specifika/>

Organizace, které se zabývají právy LGBTIQ+

AMNESTY INTERNATIONAL ČR: www.amnesty.cz

Amnesty se věnuje boji za práva LGBTIQ+ u nás i ve světě. Požadujeme manželství pro všechny, měli jsme množství kampaní za práva LGBTIQ+. Představujeme i případy nespravedlivě vězněných lidí kvůli jejich sexuální orientaci.

PRAGUE PRIDE: www.praguepride.com

Prague Pride je festival LGBTIQ+ hrdosti, pořádaný v Praze od roku 2011, a to každoročně vždy v polovině srpna, po dobu asi jednoho týdne.

TRANSPARENT CZ: www.jsmetransparent.cz

Organizace Trans*parent z. s. usiluje o prosazování práv a pozitivních společenských změn ve prospěch transgender, nebinárních a intersex osob.

PROUD: www.proud.cz

Platforma pro rovnoprávnost, uznání a diverzitu

QUEER GEOGRAPHY: www.queergeography.cz

Spolek Queer Geography z. s. (dále jen „QG“) je odbornou společností, think – tankem, tj. skupinou expertů, vědeckých, pedagogických a odborných pracovníků, ale i dalších osob které pojí zájem o mezioborové porozumění a studium lidské sexuality (sexualit), genderové identity (identit) a problematiku, která s nimi souvisí. .

MEZIPATRA: www.mezipatra.cz

Proklamovaným smyslem festivalu je prostřednictvím queer programu a jeho reflexe rozšiřovat vnímavým divákům v České republice prostor pro objevování různorodosti genderových a sexuálních identit

JSME FÉR: www.jsmefer.cz

Iniciativa, která usiluje o úplné zrovnoprávnění LGBT+ lidí, párů a rodin s dětmi v Česku.

LOGOS ČR: www.logoscr.cz

Ekumenický křesťanský spolek, jehož cílem zůstává integrace nejen gayů a leseb do společnosti i církvi.

QUEER AND TRANS YOUTH CZ: www.qty.cz

Posláním je vytvářet inkluzivní, bezpečnou komunitu queer mládeže, zvyšovat vědomí o právech LGBTIQ+ mládeže, společně nacházet sílu, bavit se a vyprávět světu naše příběhy.

STUD BRNO: www.stud.cz

Nezávislá nestátní nezisková organizace (občanské sdružení), jejímž posláním je působit ve prospěch gay, lesbické, bisexuální a transgender minority a usilovat o její plné právní i faktické zrovnoprávnění s ostatními členy společnosti.